

Náhradní program však nebyl vůbec špatný. Vyslechli jsme zajímavé svědectví řeholní sestry Anežky, diskutovali v malých skupinkách o modlitbě, dokonce jsme měli možnost vyposlechnout vědecko filosof. přednášku PhDr. Cardála o významu modlitby, či tématko od P. Marka Miškovského, jak jinak než na téma modlitba :-). Celý program zaštiťoval nejenom svým slovem místní pan farář Paclík a na svá bedra za mládež vzala odpovědnost Pavlína Jiranová. Po

7.12.2007 mladší spolčo

Víte, jak nejlépe se dal prožít páteční večer dne 7.12.2007? Odpověď je zcela jednoduchá. Stačilo pouze zazvonit u domu rodiny Válekových, kteří každého s velikou ochotou přijali. Zde jsme se sešli proto, abychom tu mohli společně zažít krásný večer s věřícími kamarády a s Bohem uprostřed....14 lidí ze spolča přijalo pozvání Marušky Válkové. A kdo tak učinil, určitě neprohloupil, protože jsme mohli vyslechnout, přímo z úst hostitelky, živý, poutavý a rozjímavý výklad knížky Teologie těla pro začátečníky od Christopha Westa. Mohli jsme se tak dozvědět něco víc o rozdílu mezi antikoncepcí a PPR (přirozené plánování rodičovství), o čistotě, žádostivosti, ... Ještě před tímto tématkem jsme se rozdělili do 3 skupin, abychom si mohli vyměnit své názory při řešení otázek typu: Jaký je váš názor na antikoncepci?

Pro zasmání:

Na počátku stvořil Bůh nebe a zemi a viděl, že je to dobré. Stvořil moře a souš a na souši rostliny a viděl, že je to dobré. Stvořil na nebi slunce, měsíc a hvězdy a viděl, že je to dobré. Na zemi stvořil nejrůznější zvířata, ptáky a ryby a viděl, že je to dobré. Stvořil člověka k svému obrazu a viděl, že je to velmi dobré. Nakonec stvořil ženu. Prohlíží si ji zepředu, zezadu, zprava, zleva, shora, zdola ... „No, však ona se domaluje.“

Jeden ze snoubenců, kteří se připravovali na manželství, telefonoval na faru: „Otče, poradte nám nějaký biblický citát na svatební oznámení, chceme tam dát jen odkaz.“ „Dobře ... Tak tam zkuste dát 1 Jan 4,18.“ Ovšem v telefonu bylo špatně slyšet. Na svatebním oznámení se pak místo 1 Jan 4,18 (Strach nemá v lásce místo, protože dokonalá láska strach vyhání.) objevil citát Jan 4,18 (Pět mužů už jsi měla, a ten, kterého máš teď, není tvůj muž.) ...

celou akci jsme byli doprovázeni hudební skupinou „StopDepress“, kteří uspořádali na páteční večer rockový koncert pro veřejnost.

Aby se toto setkání mohlo uskutečnit, spousta lidí jistě obětovala nejednu hodinku, den, svého času. Ač byla pomoc sebenepatrnější i ta pomohla utvořit krásné dílo. Všem moc děkuji za toto setkání, které se nám stalo posilou do dalších dnů. Příští rok v Lomnici opět na viděnou! :-)

Janča Dubová

Je dobré střídat partnery jako ponožky? ...

Tak to by byla první část našeho spolča, po které následovala tradiční pauza na popovídání a na uspokojení našich kručících žaludků.

Ve druhé části, jsme byli „nuceni“ zapojit naše mozkové závity, protože Káta si pro nás připravila hru a tentokrát šlo o hru vědomostní (a věřte, že nás Káta obtížností otázek nešetřila :o)). Po ní již následovalo tradiční zakončení ... slovíčko: „Nebudu mít strach chránit přítele a neobráťím se k němu zády.“ (Sir 22,25), modlitba a pozdrav.

A co říce závěrem? Snad bych jen nám všem chtěla popřát, abychom plnili naše poslání: Teologii těla pochopit, žít ji a předávat každému, koho známe!

Ivča Lukšová

Ráno po svatbě v Káni Galilejské ... Hosté se pomalu probouzejí, většina z nich se drží za hlavu a stěná. Jeden zvláště „přejásaný a přepitý“ muž prosí: „Já mám takovou žízeň! Skočte někdo pro vodu...“ Ježíš se zvedne, že tedy půjde, když vtom všichni svorně vykřiknou: „NE! Ty už ne...“

Malý Pepíček se ptá maminky: “Maminko, co dostanu letos na Vánoce?” Maminka odpovídá: “No, to máš tak, zlobil jsi a nedostaneš vůbec nic. Leda že bys napsal Ježíškovi, že budeš celej příští rok hodnej.” Tak chlapeček se zavře do pokoje, a začne psát: “Milý Ježíšku, slibuji ti, že budu celý příští rok hodný...” Chvilí se na to kouká, pak to roztrhá a začne znovu: “Milý Ježíšku, slibuji ti, že budu celý příští měsíc hodný...” Zase to roztrhá a tak pokračuje ke dni, půlnoci, hodině, až nakonec rezignuje. V neděli jde s maminkou do kostela a tam ukradne sošku Panny Marie. Přijde domů, položí před sebe sošku a začne psát: “Ježíši, jestli chceš ještě někdy vidět svou maminku...”

Úvodník

Než jsme se nadáli, už tu jsou Vánoce. To si možná řekne většina lidí, ale jsou tu i tací, říkáme jim křesťané, kteří se na narození Ježíška připravují celý advent. V očích konzumní společnosti jsou asi trochu mimo, jejich hlavním koníčkem není lítání po obchodácích, či vydělávání peněz z prodeje dáreků. Hlavním zájmem jsou totiž jejich srdce, do kterých se narodí Spasitel přicházející na svět jako jeden z nejobyčejnějších lidí.

Můžeme být hrdí na to, že mezi „ty“ křesťany patříme, ale je též naší povinností ukázat tu pravou podstatu Vánoc všem lidem okolo! A tak vám přeji, ať se vám to daří, ať prožijete ty nejkrásnější svátky a celý příští rok ať je pro vás opravdovým požehnáním! -red-

Diecézní setkání mládeže v Litoměřicích

Když mě Jirka požádal, abych něco napsal o tomhle super setkání Litoměřické diecéze, zprvu jsem nevěděl, co říci, ale první nevědomost rychle nahradila rázná odpověď ANO.

Inu, co říci. Již v pátek ve tři hodiny jsme se sešli v Jilemnici u kostela a první dvě auta vyrazila na dlouhou cestu do Teplic. K těmto autům se v průběhu cesty připojila ještě další dvě, a to se Semilskými a studenty z Liberce. Na faru do Teplic jako první přijel Jarďa, který vyjžděl asi o hodinu a půl později než první auta. Po „vydatné“ večeri jsme si poslechli zajímavý příběh P. Posáda o jeho cestě ke kněžství a o smyslu životního povolání. Po této „přednášce“ se většina účastníků přesunula do budovy místního gymnázia, které nám sloužilo jako ubytovna. Někteří z nás šli ještě cvičit předtančení na sobotní ples a někteří se šli odreagovat při hraní florbalu.

V sobotu ráno jsme se my, skupina/spolčo, Vavřineček vzbudili již v brzkých ranních hodinách, abychom stihli navštívit místní kulturní dům, kde se mělo téměř vše odehrávat a abychom ještě něco málo natrénovali. V 9:30 začal úvodní program. Následovali scénky, slovo na den, katecheze litoměřického biskupa, písničky v našem podání (doufám, že jsme neudělali moc velkou ostudu?). V poledne jsme se společně

přesunuli do kostela sv. Jana Křtitele, kde následovala adorace. Po adoraci jsme se přesunuli do Teplické jídelny, kde nám uvařili výborný oběd – nudlovou polévku a kuřecí řízek. Po obědě nám nastala chvíle volna a po ní začala mše svatá, kterou jsme doprovázeli písničkami z kúru. Po mši následovala hra a několik lidí šlo ještě dopilovat předtančení na večer.

V 19:30 již začal ples. Hned ze začátku jsme měli předtančení (doufám, že se líbilo) a po něm hned následovalo druhé předtančení profesionálního páru, který nám ukázal jak se mají tancovat klasické tance. Kolem 1:00 se začali vyhlašovat hlavní ceny v tombole, které jsme snad kromě dvou knih vyhráli my – např.: dort, popelnice nebo originální obleky, ve kterých moderovali moderátoři letošní diecézko, s originálními podpisy moderátorů.

(pokračování na straně 2)

(pokračování ze strany 1)

V neděli ráno nás uvítala snídaně a po ní v 9:00 měly svatá. Po mši jsme se naskládali do aut a vyrazili domů - směr Jilemnice.

Na závěr bych chtěl hlavně poděkovat našemu nebeskému Otci, že to všechno vzal pod patronáž.

Za devatero horami a devatero řekami...

Za devatero horami a devatero řekami leží jedno malé horské království. Zdejší obyvatelé mu (nevím proč) říkají „vikariát“. Kdysi tam vládl mladý král Mariusz, který se jednoho dne rozhodl, že uspořádá velkolepé hudební představení! Vše skvěle naplánoval a pozval mnoho hostů. V osudný den se do Hohenelbe sjelo dosti významných hudebníků, kteří tam zavítali ze všech možných koutů české země. Dokonce přijeli i mladí umělci z Jilemnice :-).

Vše začalo poté, co hodiny na kostelní věži odbily půl desáté, slavnostní modlitbou, kterou vedl Mons. Socha z dalekého města Králův Hradec :-).

Když tito pánové odešli, zaplnil podium houf mladých hudebníků, kteří patřili do světoznámého sdružení VAVŘINEČEK! V rukou měli velice prapodivné nástroje, ze kterých jim povětšinou čouhaly ještě prapodivnější šňůrky. Ty se spojovaly a vedly do rukou staršího muže (zřejmě loutkaře), který za ně všemožně tahal a strkal je do dírek zvláštního přístroje, kterému dotyčný „loutkař“ říkal „mixák“.

Tou dobou se už na pódiu vše chystalo k hudebnímu představení. Pěvci a hudebníci se pořádně smáčkli, aby se tam vůbec vešli a jejich koncert začal. Bylo to famózní!!! Sice jim to občas falešně zapískalo, ale to už všichni jistě zapomněli :-). Zvláště jedna pomalá píseň byla nádherná... Byla tak dojemná, že se z toho dokonce i mraky daly do pláče... chudák dirigent díky tomu mokl před podiem, protože se na něj (chudinka „malá“) nevešel :-).

Mezi dvěma písničkami z jejich řad vystoupil mladý 2

Dále bych chtěl poděkovat všem organizátorům, protože celé setkání připravili opravdu výborně. Chtěl bych poděkovat celému Vavřínečku za to, že jsem tam mohl být s nimi a v neposlední řadě bych chtěl poděkovat každému, kdo tam byl, protože kdybychom hráli a moderátoři povídali před prázdným sálem bylo by to o ničem.

Martin Hornig

muž, který slove Martin. Byl to nejspíše nástupce našich bratří Cyrila a Metoděje, protože přítomným „pohanům“ hlásal víru v našeho Pána Ježíše Krista. Obdivuji jeho statečnost, že se nebál a vystoupil před tolika posluchači.

Po jeho „vyznání“ už statný praedicator (pro neznalé „hlasatel“) oznámil poslední dvě skladby. To bylo, panové, něco! Z velikých černých bedniček se začaly linout krásné (leč velmi hlasité) zvuky doprovázené i mluvením (spíše hulákaným :-)) slovem. Ale, žel Bohu, jejich vystoupení už bylo u konce :-). Diváci je ocenili mohutným potleskem, který účinkující „umělce“ jistě potěšil.

Po tomto koncertu na pódiu proběhlo střídání stráží. Jilemnický Vavříneček nahradila kapela Petach ze Špindlerova Mlýna. Myslím, že se „panu králi“ a všem, kteří toto představení obstarávali, muselo velmi ulevit, protože jejich počet byl zhruba poloviční a pódiu už nehrozili náhlé zřícení (což se u předchozí skupiny říci nedalo :-)). K účinkování této kapely vám ale více říci nemohu, protože jsem ještě s dalšími obdivovateli historie v tuto dobu lezla po půdě zdejšího chrámu :-).

(pokračování na straně 7)

(pokračování ze strany 2)

Někteří z nás byli dokonce tak trpěliví, že hodinu vyčkávali na této půdě, aby se mohli nechat spustit dolů po jakýchsi provazech. K tomu musím poznamenat to, že by se mladí junáci měli začít stydět, protože většinu odvážných „šplhavců“ tvořili zástupci jemného pohlaví.

Po kapele Petach nastoupily na pódium místní Škvarky. Jejich název mě natolik zaujal, že jsem jim téměř po celou dobu jejich vystoupení pozorně naslouchala. Byl to opravdu pěkný hudební zážitek. Ale více mě lákal nedaleký stan, na kterém byl

Výjezdní spolčo starších v Nové Pace

Studentům začal nový školní rok, pracujícím skončila doba dovolených... Zdálo by se, že vše se vrátilo do starých vyjetých kolejí. Avšak s novým školním rokem začalo i pravidelné spolčo – tentokrát netradičně v Nové Pace. Azyl v malém panelákovém bytě nám poskytla rodina Pourových. Program měla na starosti Terka, která se stala čerstvou „členkou“ staršího spolča a hned, jak mohla, využila svých

Vikariátní setkání mládeže ve Studenci 28.-29.9.2007

Ve čtvrtek večer, před svátkem sv. Václava, se začalo něco podivného dít před studeneckou školou. Bylo již pusté šero a z dálky jsem spatřila mnoho stínů. Co to asi bylo za tajemné postavy zahalené do tmy? Déšť mě zahnal až pod střechu školy a tam jsem mohla lépe pozorovat, co se tam odehrávalo...

Přípravy právě vrcholily. Z potu a dřiny lidské práce a s Boží pomocí mělo zítra začít „vikariátní setkání mládeže z jilemnicka“. Hlavním mottem bylo: „Proste a bude vám dáno“. Celý program se tedy týkal modlitby. Již ve čtvrtek večer dorazili první nedočkavci, pro které byl připraven film a s ním spojená diskuze. Počasí nám po následující dva dny moc neprálo.

nápis „Občerstvení“. Musím se přiznat, že po mě nezbylo téměř nic jiného než barevné papírky po velice chutných kostičkách, kterým zdejší lidé říkali „karamely“. Ještě nyní se mně při tom pomyslení zbíhají sliny :-).

Po Škvarkách nastoupili ještě skupiny Mozaika, Redemptor, Timotej, Michael a také známý pěvec Slávek Klecandr. Tyto vystoupení už jsem ale neměla možnost shlédnout, protože jsem musela nasednout na oře (nebo spíše „do“ něho) a odjetat domů... zazvonil zvonec a „pohádky“ je konec :-).

Lucy Holcová

schopností. Po zahájení, jak jinak než modlitbou, a popovídání si s kamarády, které jsme dlouho neviděli nás Terka uvedla do problematiky otroctví, o kterém bylo celé spolčo. Následovalo promítání filmu o zákazu obchodu s otroky Amazing Grace s krátkou přestávkou a pohoštěním. Promítání bylo zakončeno diskusí o různých problémech. Následovalo slovíčko (I. Kor. 10, 12-13) na následujících čtrnáct dní, které si pro nás připravil Jenda Lukšu. Po modlitbě a rozloučení jsme se rozjeli zpět do svých domovů.

Štěpán V. a Liduška T.

Pršelo, pršelo a pršelo. Ale to vůbec neodradilo těch osmdesát tři lidí, kterých se setkání zúčastnilo. Bohužel jsme jenom museli zrušit nejen lákavou

procházku do Zálesní Lhoty s procesím... a dechovkou :-), ale také veškeré venkovní hry. (pokračování na straně 8)

Duchovní obnova v Jítravě

Víkend 7.-9.12. strávilo šest členů z našeho spolča na duchovní obnově v Jítravě, kterou pořádal P. Pavel Mach a liberecké vysokoškolské spolčo. V pátek večer jsme byli přivítáni na útulné jítravské faře a pustili se s chutí do připravené večere. Zároveň jsme se mezi sebou jakž takž seznámili a přivítali otce Bartoloměje, který nám měl v sobotu být duchovním vůdcem. Po večeri následovala krásná adorace v kostele spojená s modlitbou breviáře. Vymrzli jsme se vrátili na faru, kde pokračovala volná zábava, kterou většina využila k různým rozhovorům :-). V sobotu jsme měli podle programu vstávat v 7.30, ale nějakým nedopatřením jsme vstali o více jak půl hodinu déle :-). Společně jsme posnádali a pomodlili se ranní chvály. Dopoledne nám P. Bartoloměj zajímavě povídal o životě starozákonních proroků. Mohli jsme tak lépe pochopit některé pasáže ze Starého zákona a uvědomit si, co tito proroci pro naši víru znamenají. Následovala mše svatá a poté výborný

oběd, který uvařil sám P. Pavel :-). Když nám trochu slehlo, vydali jsme se na mega procházku po okolním kraji, brodili se bahnem a navštívili zříceninu hradu (tedy spíše už jen pár kamenů...). Příjemně unaveni jsme poslouchali pokračování duchovní promluvy P. Bartoloměje a po výborné večeri (langoše s mrtě pálivým česnekem) jsme shlédli zajímavý film o nám už takřka známém - sv. Maximilianu Kolbe. Jelikož čas pokročil, tak jsme zbytek večera opět strávili povídáním, vtípnou „hrou“ a někdo i svařákem :-). Do nedělního rána se někteří (zejména mužská část osazenstva :-)) probudili opět déle, než jak bylo naplánováno, ale to nic neměnilo na tom, že jsme posnádali a šli do kostela slavit mši svatou. Čas na jítravské faře se chýlil ke konci a tak jsme balili, naobědvali se a postupně odjížděli zpátky domů... Myslím, že tento víkend byl opravdu dobrým zastavením v době adventní a uvědoměním si té pravé podstaty Vánoc, takže Bohu díky za všechny, kdo se na jeho přípravě podíleli!

Terka Pourová

Společné spolčo u Lukšů

Nastal podzim, pátek 9. a s tím spojené spolčo, kterému byl nabídnut za dočasný domov, dům Lukšových. Sešlo se nás něco přes 32, a to se cení :-). Jako host přijal pozvání páter nebo kaplan, teď přesně nevím :-), Josef Mazura. Z nového působiště s sebou přivezl kromě témátka také veškerou tamní mládež v počtu dva kusy :-).

Chvilí po šesté hodině jsme začali promítáním filmu z putování po Polsku. Mnozí z nás více či méně ocenili, že se poměrně často objevovali na obrazovce televize... Pak jsme shlédli ještě několik (asi 200) fotek... Následovalo oficiální zahájení modlitbou. Poté nás již zaujalo témátko o Svaté trojici... Jak už to bývá, po náročném sezení a práci našich mozků rychle vyhládne, ale to se rychle napravilo krátkou přestávkou s možností občerstvení a popovídáním si s kýmkoli z přítomným. Kolem jedenácté začalo stěhování národů do Mříčné. V kostele na nás čekalo překvapení – nejprve kratičká

mše a adorace, pak skvělá hra. Zakončení spolča probíhalo tradičně – modlitbou a rozloučením s pozdravem: „ Dobrou noc, šťastnou smrt, šťastné...“ A tím se rozloučím i já, ale nejdřív ještě chci poděkovat všem zúčastněným za pěkný večer plný zábavy, poučení a chvíle s Bohem. Samozřejmě také všem, kteří se podíleli na přípravách a hladkém průběhu našeho setkání. Už teď se těším na další spolčo! =>

Nick David

Mladší spolčo u Holců

Pamatujete si ještě, co se dělo 27. října? Ano? Správně, někteří z nás se sešli v Jilemnickém kostele na hudebně recitačním pásmu nazvaném Popelka Nazaretská. Ale to není všechno. Konalo se také SPOLČO! A to spolčo dělené. Naše mladší část se přesunula do útulného obývacího pokoje k Holcovým, kam jsme byli pozváni. Hned po modlitbě jsme shlédli Lucčinu prezentaci, která uvedla do tématu našeho společně stráveného večera, kterým byly – vztahy. Potom jsme se rozdělili na dvě skupiny – holčičí a klučičí ... a šli se navzájem drbat :-). Tedy ne tak docela, i když si nejsem úplně jistá tím, co dole kluci probírali, že jsme se přes jejich neustálý smích téměř neslyšely... :-). Všichni jsme odpovídali celkem na tři otázky: Co bychom dělali, kdybychom se ráno probudili jako osoba opačného pohlaví? Jaký by měl nebo neměl být náš budoucí partner či partnerka? Co můžeme svému partnerovi či partnerce nabídnout my sami? Pilně jsme přemýšleli a debatovali. A samozřejmě, že u toho člověk taky pěkně vyhládne, a tak jsme se pustili do připraveného občerstvení. Poté jsme se vrátili k tématu

precijen stejným směrem – směrem domů.

Káta Šimůnková

ŽIVÝ RŮŽENEC

Od října se v našem spolču rozjela nová akce, a to Živý růženec. Dokonce jsme již dvě skupiny! Pokud nevíte, co to přesně znamená, tak vězte, že se jedná modlitbu růžence ve společenství, která vznikla z podnětu Pauline Jaricot, která chtěla najít způsob, jak zachránit duše nevěřících lidí ve svém okolí. Každý se modlí desátek denně, v prosinci za nevěřící lidi a za lásku.

Spolčo mladších v Roztokách

22. září se uskutečnilo jubilejní druhé spolčo v tomto školním roce. Bylo to spolčo dělené, a to nejen skupinově, ale také místně. Zatímco rada starších zasedala za předsednictví Terky Pourové v Nové Pace, my, benjamínci, jsme se sešli ve zrekonstruovaném novém bydlišti starého známého Dominika Davida, který byl nejenom milým hostitelem jednadvaceti spolčovniců, ale zároveň i koordinátorem celého sobotního večera. Protože tento článek píšu téměř s měsíčním zpožděním, už si z celého spolča pamatuju snad pouze tu hromadu jídla ... né, nebojte, jen o tom

a přednášeli druhým skupinkám naše závěry. Zjistili jsme, že by se každý z nás měl nad sebou alespoň trošku zamyslet, protože požadavky druhého pohlaví jen těžko někdo z nás zcela splňuje... Jinak určitě nesměla chybět zábavná hra. Pokud jste si mezi ostatními přítomnými

našli dalšího zástupce svého zvířecího druhu, mohli jste se zúčastnit soutěže, která dvojice dokáže vzájemně propojit nejvíce částí svých těl podle toho, jak to bylo předepsáno na losovaných papírcích. Velmi zvláštní bylo slovíčko „Ty jdeš proti mně s mečem kopím a oštěpem, já však jdu proti tobě ve jménu Hospodina“, které tentokrát nešlo přišpendlit na nástěnku, vložit do penálu, ani schovat za kryt mobilu. Bylo totiž nalepené na kameni. Vše jsme zakončili opět modlitbou, rozloučili se a vydávali se každý jiným, ale

Myslím, že je úžasné, že naše spolčo je společenstvím zase v dalším novém rozměru a věřím, že tato modlitba nás posune zas o krok blíž k Panně Marii i k jejímu Synu. Vždyť v Bibli se píše, že o cokoli budou nejméně 2 lidi prosit v Jeho jménu, tak On jim to dá! A to je přeci super, ne? :-) Chci moc poděkovat všem, kdo jsou v Živém růženci zapojeni, že do toho šli!

Terka Pourová

jídle, kterého bylo skutečně požehnaně, to nebylo. Snad nejzajímavější byly scénky vzešlé z diskusních skupinek nebo taky zajímavá soutěž “Poznej hubu”. Neznáte? Lucka si dala práci a vystříhala z našich fotek z různých akcí pusy, které jsme pak měli za úkol poznávat. Doteď si lámou hlavu s tím, jak taková Danielka mohla poznat všech 25 pusáků a pusinek.

Když se pak naše skutečné pusy začali otvírat ne pro jídlo, ale pro spánek, rozjeli jsme se kolem půlnoci vesele (a taky trochu smutně, že už je konec) opět do svých domovů. Deo gratias ;-). *Šimon Kraus*

Co se andělům nelíbilo

Zatímco Josef s Marií putovali do Betléma, jeden z andělů svolal všechna zvířata, aby mezi nimi vybral ta nejvhodnější, která budou v chlévě pomáhat Svaté rodině.

Jako první se samozřejmě hlásil lev: "Jen král je hoden sloužit Králi světa," zavrčel. „Já se postavím ke vchodu a každého, kdo by se chtěl k Ježíškovi jen přiblížit, roztrhám!" „Jsi příliš hrubý," odmítl ho anděl.

Andělovi se k nohám ihned začala lísat liška. Vychytrale ho s nevinným pohledem přesvědčovala: "Nejvhodnější jsem přece já. Každého rána pro Božího syna ukradnu nejlepší med a mléko. A Marie s Josefem se se mnou také budou mít dobře. Každý den jim přinesu mladoučkou slepici." "Ty jsi příliš nepoctivá," namítl anděl.

Po těch slovech před andělem roztáhl svůj nádherný ocas páv. Zamával mu peřím duhových barev

Přehled akcí:

27.12. Návštěva starých a opuštěných

Ve čtvrtek 27. prosince by měla proběhnout již skoro tradiční návštěva starých a opuštěných.

V sobotu 29.12. se se službou v Příchovicích loučí týmačka Danka Kuchtová.

12. 01. 2008 Tradiční skautský novopacký ples

Srdečně Vás zveme na **TRADIČNÍ SKAUTSKÝ PLES**, pořádaný 3. oddílem středisko Sopka Nová Paka.

29. 03. 2008 Společenský večer Vavříneček 2008

Milí přátelé,
dá-li Pán, tak se 29. března 2008, v sobotu před 2. nedělí velikonoční, uskuteční již 5. jubilejní Společenský večer Vavříneček!!!
Měl by opět probíhat ve Společenském domě Jilm v Jilemnici od 19:30 a k tanci a poslechu by nám opět měla hrát super skupina Allegro z Jičína.

před očima a prohlásil: "Se mnou se i obyčejná stáj změnila v královský palác, který by jim záviděl i Šalomoun!" "Ty jsi zase moc pyšný," mýnil anděl.

Zvířata předstupovala před anděla jedno po druhém a vychvalovala své největší přednosti. Marně. Andělovi se nezamlouvalo ani jedno z nich. Ale všiml si osla a vola. Pracovali na poli u vesničana, který bydlel poblíž betlémské stáje.

Anděl na ně zavolal: "A co můžete nabídnout vy?" "Nic," odpověděl osel a sklopil skromně dlouhé uši. "My jsme se nenaučili ničemu - jenom pokoře a trpělivosti. Všechno ostatní nám přinese jenom rány holí." Vůl však nesměle namítl, aniž by vzhlédl od země: "Ale čas od času bychom mohli odhánět mouchy dlouhým ocasem." Konečně se anděl spokojeně usmál: "Právě vás jsem potřeboval!"

(Bruno Ferrero, Vánoční příběhy pro potěchu duše)

Ples se uskuteční 12. ledna 2008 a začne v 19:30.

Na co se můžete těšit? Na bohatou tombolu, doprovodný zábavný program a hlavně na super tanec, při kterém nám zahráje skvělá kapela Elektrolux! To vše za krásných 70 Kč. A kde? No přece ve "Velvet" v Nové Pace. Těšíme se na Vás! Rezervace u Vitvarů v N. P. - telefonicky 777 894 634 - e-mailem na skautnp@seznam.cz Více info na www.skautnp.wz.cz

Mše svaté o svátcích:

	Jilemnice	Horní Štěpanice
24.12.	24:00	24:00
25.12.	9:00	9:00
26.12.	9:00	9:00
31.12.	16:00	9:00
1.1.	9:00	9:00

Mše svaté o svátcích:

	Mříčná
24.12.	16:00
25.12.	7:45
26.12.	7:45
31.12.	18:00 (slouží p. Mazura)
1.1.	10:30

Římskokatolická farnost Mříčná

Vás srdečně zve na

Vánoční koncert

který se uskuteční na svátek svatého Štěpána, ve středu 26. prosince 2007

v kostele sv. Kateřiny ve Mříčné v 18 hodin.

Účinkují:

Pěvecké trio z Peřimova

Ivana, Jan a Petr Lukšovi

Hornobranské trio

Helena Neubertová - violoncello

Jaroslav Neubert - hoboj

Jaroslav Dejmek - varhany

Petr Kraus - zpěv (baryton)

Trio Davida Bílka

David Bílek - klavír

Lucie Marečková - flétna, zpěv

Zuzana Zavoralová - zpěv

Vstup dobrovolný

Výtěžek bude věnován na opravu kostela.

Děkujeme všem, kteří nám jakkoliv pomáháte s opravou kostela. Děkujeme také za Vaše finanční příspěvky! V příštím roce bychom chtěli dokončit opravu střechy. Děkujeme za Vaše případné dary buď osobně, v kostele, anebo na účet 991016379/0800 Děkujeme! Na požádání Vám vystavíme potvrzení o daru.